

UNDIR FÝRA EYGUM

Hvat heldur tú um grindadráp?

- Eg haldi tað er ræðuligt. Tað ljóðar so fornnorrønt og avoldað. Fyrr gjørdi mann tað jú fyri at yvirliva, og tá var grind ein alneyðugur partur av føðini. Tað er hon ikki longur. Hinvegin haldi eg, at Føroyar hava so nógvar aðrar vakrar siðvenjur, at tað ikki bagir, um steðgað verður við hesari siðvenjuni.

Hvør er størsta fyrimyndin í mótaheiminum?

- Emanuelle Alt, sum er ábyrgdarblaðstjóri á Vogue Paris, og Erin Wasson, sum er model. Hesar báðar eru øgiliga ymiskar, men báðar fáa íblástur frá harraklæðum – tað, vit kalla "Paris chic" ella "california casual". Og eg noyðist eisini at nevna Lauren Hutton, serliga stíl hennara frá 70'unum.

- MÓTAVINNAN KANN VERA ÍSAKØLD

- Tú kanst velja at gráta og fara ella vera verðandi og arbeiða, hugsaði Barbara Gullstein, tá hon var starvsnámingur á einum danskum mótatíðarblaði. Hon hevði á fyrsta sinni fingið eitt innlit í ta náðileysu og kontantu mótavinnuna. Barbara valdi grátin frá. Hon er í dag viðurkendur mótaráðgevi í teirri mótavinnu, hon skýrir sum ísakalda, ræðandi og hugtakandi samstundis

Marita á Rógvi

Í 1927 sat ein kvinna í New York og skrivaði móta-klummur fyri kvinnublaðið The Delineator. Miss Tobé kallaði hon seg, og klumma hennara bar heitið "Tobé says". Í klummuni veitti Miss Tobé ráðgeving um, hvussu kvinnur skuldu lata seg í, eins og hon dugdi at siggja, hvørji mótarák fóru at koma. Hetta var nýggj framferð. Hóast figgjarkreppan lúrdi, sá Miss Tobé, at ein mark-naður var fyri stílráðgeving og stovnaði tiskil ráðgevara-fyritøkuna, Tobé Report, sum enn er virkin. Tíggju ár seinni breyt Miss Tobé mörk við at lýsa seg sjálva sum 'stylist' í eini samrøðu við The Delineator - ein nýggj vinnugrein sá dagsins ljós.

Nýggja rákið í móta-heiminum kom ikki til Føroya fyrr enn í 70'unum, tá Rólant Samuelson starvaðist í Joto, men ferðin var høg, tí 40 ár seinni eru stílráðgevar at finna í nógvum klædnahandlum í Føroyum. Í Danmørk býr tó ein

føroyskur stílráðgevi, ið skilir seg burtur úr mongdini, og hon eitur Barbara Gullstein.

"Hin" við stillettunum

Á einari kafé á Vesturbrúgv í Keypmannahavn situr Barbara Gullstein. Hendan váta og gráa dagin í október hevur hon funnið eitt tómrúm í fyllta kalendara-num, sum rúmar stílg av vøksstriarbara er petit, sum tey siga ldur Gotemmen og at det gør, at jeg ikke bruger maven tilstrækkeligt. .

me lød i forrådgøveling fyri Go´morgen Danmark, Scoop Models, Elle, Eurowoman og nógvar aðrar kundar, ið verða raðfestir høgt í dansku mótavinnuni.

Barbara Gullstein er mitt í dansku mótavinnuni, og onkursvegna hevur tað altíð ligið í kortunum, at 31-ára gamla kvinnan úr Rituvík skuldi velja hesa yrkisleið. Longu í fólkaskúlanum sóust tekin um, at Barbara hevði størri mótaáhuga enn hinar genturnar. Henni dámdi serstakliga væl at gera límmyndir av vøkrum

modellum í haute couture kjólum, sum gingu á kettugongdini til stóru móta-sýningarnar úti í heimi. Og meðan aðrar ungar gentur kanska høvdu plakatur av eitt nú Take That hangandi á vegginum, límaði Barbara mótaseriur og mótálýsingar á veggini.

- Eg havi altíð havt áhuga innan móta, og tað hevur altíð ligið í kroppi mínum. Eisini hóast eg iðkaði nógvan ítrótt, tá eg var yngri. Fólk trúðu ikki, at eg leikti kurva-bólt, tí eg var so lítil og nett og tí eg altíð gekk í skóm, sum høvdu høgan hæl. Og so brúkti eg eisini nógvan pengar til klæðir, sigur Barbara flennandi.

Hesum viðvíkjandi er ikki nógv broytt, tí hon er framvegis lítil og nett, hon gongur enn við skóm, ið hava høgan hæl. Ein hómar eisini ta vøkru Proenza Schouler PS11 taskuna á borðinum, ið nærum hvør kvinna í mótavinnuni eigur – Barbara er enn ein tilvitað kvinna klæðum og tilhoyri viðvíkjandi. Kurvabóltur-

in bleiv tó lagdur á hillina eftir tíðina á ítróttareftir-skúlanum Oure. Eftir trý ár á Niels Brock handels-skúlanum og eitt ár á mark-naðarførsluøkonom-deildini á Niels Brock fekk Barbara pláss á designteknolog-útbúgvingini á KEA. Og tað var júst í samband við ta útbúgvingina, at Barbara á fyrsta sinni hitti dansku mótaelituni.

Fyrsta innlitið í mótavinnuna

Meðan Barbara læs á KEA, fekk hon høvi at royna seg sum starvsnámingur á einum danskum mótatíðarblaði. Hendan tíð var ein mentan-arlig kollvelting fyri Barbaru.

- Tað var á fyrsta sinni, at eg fekk innlit í, hvussu mótavinnan er sett saman. Tað var hugtakandi og ræðandi samstundis. Eg hevði øgiliga virðing fyri teimum kvinnunum, eg møtti á gongini – tær kvinnurnar, ið sita og avgera, hvat vit skulu lata okkum í. Eg minnst, at eg var øgiliga still og eyggleiddi tær gjølla, sigur Barbara

Gullstein, ið skiftir millum at tosa danskt og føroyskt. Hóast hon ikki hevur búð í Føroyum, síðan hon var 3-ára gomul, er hon málsliga fram-úr væl útborin. Hon heldur áfram.

- Mótavinnan kann vera ísakøld. Øll vilja upp á tindin. Eg skilji væl, at fólk halda, at nógvir snobbar eru í mótavinnuni, tí eg havi hitt nógvar teirra. Hinvegin havi eg lært, hvussu ein ikki skal bera seg at. Tá eg var starvs-námingur, upplivdi eg, at ein redaktørur skeldaði meg, sum var eg eitt smábarn. Tá avgjórði eg, at soleiðis fór eg ongantíð at bera meg at, tí eg eri ikki ein ísakaldur persónur, staðfestir Barbara skemt-andi.

Hóast lívið kundi vera strævið sum starvsnámingur á einum mætum mótatíðarblaði, gjørði Barbara av, at hon brendi fyri at arbeiða í mótavinnuni hóast alt.

- Eg kundi velja at gráta og fara ella verða verðandi og arbeiða meg uppeftir. Eg valdi síðstu loysnina, og so fekk eg harðari húð av upp-